

TERMS OF SUBSCRIPTION

In Advance per annum.....	4-00
In Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for Ceylon Rs. 1 for India and 5Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
Under 12 lines...per line.....	16
Above 12 lines...per line.....	10
One fourth of a column.....	3-00
Half a column.....	5-00
Three fourths of a column.....	7-00
One column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY MORNING.

"Qui Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam."

கையொப்பவிகிதம்.	ரூ.ச
அம் க-க்கு முற்பணம்.....	4-00
சு-மாசத்துக்கு முற்பணம்.....	2-00
அம்-க-க்கு பிற்பணம்.....	6-00
சு-மாசத்துக்குப் பிற்பணம்.....	3-00
தபால்சிலவு { இலங்கைக்கு.....	1-00
{ இந்தியாவுக்கு.....	1-00
விளம்பர விகிதம்.	
12 வரிக்குள் வரி-க-க்கு.....	16
12-க்குமேற்படில் வரி க-க்கு	10
கால் கொலத்துக்கு (23 வரி.)	3-00
அரைக்கொலத்துக்கு.....	5-00
முக்கார கொலத்துக்கு.....	7-00
ஒரு கொலத்துக்கு.....	0

VOL. XVI.

JAFFNA, SATURDAY SEPTEMBER 26TH 1891

NO.38

Telegraphic Summary

The Escape of Belmaceda. Sept. 15 News has reached here that ex-president Belmaceda, disguised as a drunken sailor, was smuggled by the Admiral aboard the American flagship which at once sailed for Callao. The Junta is incensed at his escape.

The Agreement of the Triple Alliance. The Times Paris correspondent says that the Triple Alliance have agreed that the *casus belli* will be through France attacking Italy or Germany, or Russia attacking Austria.

The British Army manoeuvres unsuitable Boots and Clothing. The British army manoeuvres show that the troops are easily fatigued, the regulation pattern clothes and boots being unsuitable.

French subjects in China. Sept. 17th Mr. Ribot, Minister for Foreign Affairs, has handed the Chinese charge d'affaires in Paris a note insisting on the necessity of the Chinese Government up-holding the security of lives and property of French subjects in China.

The friendship of the Porte for France. Sept. 19 The Sultan has conferred the Grand Cordon of the Osmanie on M. Ribot Minister of Foreign Affairs; and has also presented the Order of Cheikfat to Madame Carnot. These distinctions are regarded as a sign of Franco-phile tendencies of the Porte.

The Austro-Hungarian war Budget. Sept. 19 Austrian and Hungarian Ministers are conferring on the question of increasing the War Budget by two millions pounds.

Messageries steamers to be armed. Aug. 28. It is announced that the steamers of the Messageries Maritimes Company engaged in the coasting trade in the Mediterranean are to be armed, in consequence, it is alleged, of the increase of piracy.

England and Italy. Visit of King Humbert next year. Aug. 28. It is officially announced that King Humbert and an Italian fleet will visit England next year.

The Scandals in Canada. Aug. 28. Fresh cases of corruption on the part of leading officials in the Canadian Civil Service continue to be brought to light before the Parliamentary committee of inquiry.

A "little note" from Franco to China. Sept. 17. M. Ribot, Minister for Foreign Affairs, has handed the Chinese Charge d'affaires in Paris a note insisting on the necessity of the Chinese Government up-holding the security of the lives and property of French subjects in China.

Grand review of French Troops. Sept. 18. A review of 130,000 troops was held yesterday by President Carnot. The spectacle was most impressive, affording evidence of a wonderful training of the army.

Expresident Belmaceda. Sept. 20 The reported escape of Belmaceda on board an American flagship is untrue. The Expresident blew his brains out yesterday at the Argentine Legation in Santiago, where he had been long in hiding.

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

To-Morrow.

AT THE CATHEDRAL.

Mass	5. 15. A. M.
"	6. 30. A. M.
"	8. 30. A. M.
Benediction	5. 15. P. M.

2nd October. First Friday of the Month.
Intention for the Month of October.

THE CATHOLIC MISSIONERS
IN MADAGASCAR.

Local & C.

Bazaar. We are very glad to inform our readers and friends that the annual Bazaar in aid of the Convent Orphanage will be held on the premises from the 5th to the 10th October-Consisting of a large variety of plain and fancy needlework, Embroidered ornaments for drawing rooms-some very handsome dolls and an assortment of toys for boys and girls, with several other nick nacks.

Artesian well. The boring operations began on the 22nd Inst.

At the Mathematical Prize Examination. 1891. K. Sebastian, a student of St. Patrick's College and a pupil of St. Martin's Eccl. Seminary came out third in order of merit with 268 marks and H. A. P. Sandrasagara, another student of St. Patrick's College, eight with 200 marks.

Cholera has broken out in the town of Mannar, and in the villages of Nagatalu, Vellimann, This fell disease has been imported, again by a gang of Indian coolies.

The Service.—On Mr. Moir's going on leave in November, preparatory to retiring. Mr. Templer goes to Kandy, Mr. Elliott to Galle, and Mr. King to Batticaloa, Mr. Wace being confirmed at Ratnapura, Mr. G. Templer goes to Jaffna as D. J., on Mr. Worthington's impending retirement which will send Mr. M. Conolly back to Kurunegala, thus displacing Mr. Arunachalam, whose fixed appointment is D. J. of Negombo. On Sir E. Noel Walker's going on leave shortly, Mr. Swettenham will act as Colonial Secretary, Mr. Williams acting for him, and Mr. Green, who will shortly be back, going to the Customs, Mr. Owen Morgan's confirmation as D. J. of Colombo is under the minute, which requires an officer over 60 years of age, who gets promotion to vacate his office for pension after 12 months' service.—"Observer."

The Administration Reports for 1890.—We acknowledge with thanks the receipt of a copy of the Meteorological Report for 1890 by the hon. The Acting Surveyor General. We believe it is the last of the Administration Reports for 1890.

The Military value of a Northern Railway. We are pleased to find that the military authorities, who have expressed anxiety about the stores of rice in Colombo in case of a stoppage of supplies by an enemy's fleet, had fully anticipated us, in regard to the urgency on military grounds, as well as civil, of railway extension to the North of the Island. A correspondent, whose opinion is worthy of all attention, writes.—

"The gist of my question was to urge the necessity of a railway to Jaffna being commenced at once, and completed as soon as possible, which, although almost necessary as a military measure, would be of material aid to the Colony as well. There is no improbability in the supposition that Colombo harbour might be closed to our ships for a short period by the fleets of certain combined nations (say Russia and France) having obtained a temporary ascendancy over our fleet and so causing starvation unless rice can be poured in with sufficient rapidity from the North. If there is no railway to the North, bullocks would not be able to distribute the rice arriving in the North with the rapidity necessary.

REGISTRATION OF DEATHS ORDINANCE.

The Mohammedan memorial presented to the Legislative Council on the 9th instant says that "it is one of the most sacred precepts" of the Mohammedan religion that no person other than the blood relations of the deceased must see the body, and that "it is a commandment of the Mohammedan religion that the burial should take place immediately after death." If this is true, it proves that the Mohammedan religion is a bad one, and that it contains commandments which no civilised Government has any business to recognise; but the memorialists do not quote any authority for their statements nor do they refer to any, and until they give some better proof of their statements than mere assertions, the Government may reasonably take leave to doubt if the Mohammedan Code really does contain any such commandments as they ascribe to it. If the proposed Ordinance is necessary, such arguments as the memorialists adduce on religious grounds cannot, even if they are true, be allowed with propriety to have any weight with a civilised Government; and if the Ordinance is not necessary, it should have never been brought before the Legislative Council at all. To pass the Ordinance with a clause giving special exemption to the Mohammedans would be quite out of the question, because the Mohammedans are the very class of the population for whom the Ordinance is required more than for any other class. They pretend to have a great regard for their women, but if they really cared for them, they would find a way of giving them the medical attendance required for the preservation of their lives, instead of allowing them, as they often do, to die from preventable causes by reason of cruel neglect. The fact is that, with all their pretended solicitude about guarding their women from the gaze of the profane, they really regard them as mere animals. It is not true, as is popularly supposed among Christian people, that Mohammedans believe women to have no souls, but it is not at all surprising that their manner of treating women should have given rise among Christians to that idea regarding the Mohammedan belief for Mussulmans treat women with less consideration than Christian men commonly treat their horses and dogs. The idea of such people having delicate feelings about women is one of the greatest farces imaginable, and there is little doubt that the real reason of their opposition to Registration of Deaths Ordinance is that causing their wives to die by ill-treatment when they tire of them, is not unknown in their com-

munity, and that they do not wish that their doing so should be known out of their own community. Cardinal Lavigerie, speaking from his personal observation, says that the wives of Mohammedans are systematically killed by ill-treatment in Algeria, and it is not unlikely that what is done openly in Algeria, where the natives of the country are all Mussulmans and have consequently no public opinion except Mohammedan public opinion to be afraid of, may be done secretly here.—"Messenger."

In connection with the native treatment. The Observer says:—
Drugs there are which are invaluable in combating certain forms of disease, such as quinine for fever. But the best and most successful medical adviser is generally he who trusts least to drugs and most to fresh air, clean and cheerful surroundings, appropriate forms of nourishment and careful sympathetic nursing. What do ninety-nine out of every hundred of the ignorant native vedaralas, so absurdly lauded in council by men who ought to be better informed,—what do the mass of the native practitioners know of such principles? Their system takes no note of strict cleanliness, fresh air, "medical comfort" or proper nursing. They believe in hot and cold diseases and medicines, supported neither by experience nor careful diagnosis, and if called on to certify the cause of death of one of their patients, there would be an absurd reference to the antagonistic influences of phlegm and wind. In the practice of medicine many of them resemble Sir Walter Scott's blacksmith who turned doctor and treated his patients by "two simples: calamy and ladamy."—(calomel and laudanum). The most successful amongst the vedaralas, we feel certain, are those who exhibit potent "simples but rarely confining themselves generally to aperients and tonic barks. But we are amazed that educated men like the Sinhalesses and Kandyan members should talk such exploded rubbish as they did about valuable vegetable medicines used by native practitioners which are unknown to European. All of any value are included in the pharmacopoeias, while many of the most lauded and most trusted in substances have proved, on careful analysis, to be either deadly poison or more generally perfectly inert.

THE BUDGET FOR 1892.

Last evening a *Gazette Extraordinary* was issued, containing "An ordinance for making provision for the Contingent Services for the year 1892." The following are the two first clauses, and the details in the form one shows how the proposed total of Rs. 12,334,953 is divided:—

A sum not exceeding Twelve million, three hundred and thirty-four thousand, nine hundred and fifty-three rupees shall be and the same is hereby charged upon the revenue of this Island for the Contingent Service for the year.

CORRESPONDENCE

Jaffna, September 21st 1891
The Editor of the "J. C. Guardian"

Dear Sir,
Be good enough to give publicity to the following extract from the Honourable Colonial Secretary's speech made on the occasion of his moving the second reading of a Bill entitled the "Jaffna Markets Ordinance," for the edification of him who it will be in the recollection of all, has been saturating his sheet with ink fortnight after fortnight that the Market Exactions were legal and that Mr. Twynam does not require a law to do such things *et hoc genus omne* in the teeth of popular clamor and in the teeth of the opinion expressed by men who made law their special study and practice; until he got very good doses from you and your Hindu contemporary. If what the astute Editor asserted were correct what is the necessity for the Bill now before the Legislative Council? Will your keen-sighted contemporary enlighten the public, at least his rice and curry converts, on the subject of his late expostulation as to the legal aspect of the Market levy and the subsequent introduction into the Legislative Council of a Bill by Government legalising past illegal levies in our markets. The extract referred to sums thus:—"The object of the Ordinance is only to legalise and put in order a practice that has been in force with respect of markets for the last four years." It is hoped that the divine Editor, in his utterance of the Colonial Secretary, will not attempt in future to treat his readers with politics or law, remembering the old Tamil saying "that pumpkin in book will not serve for curry" but rest satisfied with the conversion of "minors"—It would be

well for your contemporary in common fairness to publish the number that apostatised along with the number of conversions which his readers are periodically treated with,

Yours truly
D. D.

MISCELLANEOUS.

Mr. Aubrey de Vere, who has recently been visiting Lord Tennyson, has in preparation a volume of mediæval records in blank verse. The subjects treated include incidents in the lives of Columbus, Copernicus and Joan of Arc.

Comte de Paris.—Much comment has been excited by a statement that the Comte de Paris, has discontinued his subscription to the *Peter's Pence*, in consequence of the Pope's approval of the action of Cardinal Lavigerie, in counselling French Catholics to rally round the Republic.

A Priest, Don Giuseppala Rosa, private Chaplain to the Contessa di Mazzarino, was poisoned recently, while celebrating Mass in the Villa Mazzarino, near Palermo, corrosive sublimate having been introduced into either the water or wine used at the altar.

Fra Antonio, a Franciscan lay-brother, who is said, to have reached the age of one hundred and eighteen years and six months, died recently in Rome. He was employed in the kitchen, and was much beloved by Pius IX, who playfully called him Fra Cipolla (Brother Onion), and regarded him as a saint.

Milk, which has been deprived of its fat by separation and aerated with carbonic anhydride, by Crampton's process, is now recommended by doctors for invalids, whose digestive organs are unable to assimilate the raw milk. The separated milk is put into siphon bottles, and the gas forced in at a pressure of 80 lbs. on the square inch. The milk is then drawn off like soda water.

The Duke of Norfolk's son, I hear is greatly benefiting by a course of electric baths administered by a lady, who has devoted her life to the study of electrical treatment. The cure is sufficiently advanced to justify the hope that the heir to the historic dukedom may ere long prove himself not unworthy of holding his distinction. He is very backward, but by no means incapable of development. All will depend on the tutor to whom will be confided the task of drawing out the youth's intelligence. There is no physical malformation as reported.

Revolutions glorified.—After glorifying Danton, the French Republicans were not likely to stop half-way, and they now talk of a statue to Robespierre. M. Jules Simon, who is one of the rare honest-minded Republicans in France, writes in indignation and disgust:—

"When we first proclaimed ourselves Liberals and Revolutionists, we meant the Revolution of 1789, the good one, ours in fact. We had nothing but anathemas for 1793. And now, after less than a century, there is a talk of honouring the most repulsive character in it: Robespierre! One century is very little to forget all the blood he shed! Citoyens, with your statues and your panegyrics, you dishonour the two most sacred things: Liberty and your Motherland." A statue to Robespierre! What next?

A striking instance of the courage and devotedness of the Catholic clergy was recently exhibited at a village near Nismes in the South of France. A family in the parish of St. Laurent-des-Arbes in the Department du Gard was attacked with small-pox, and so general was the dread of contagion amongst the villagers, that no one could be got to undertake the care of the sufferers. In these circumstances the curé, the Abbe Freqnet, courageously took on himself to nurse the sick, day and night ministered to all their wants. One of the family died. The local authorities, dreading that the contagion might spread, ordered, that the interment should not take place at the church. The cure proceeded to the mortuary, but there was not a single person there either to follow the remains to the graveyard or even to assist in placing the corpse in the coffin. He did, alone, all that was needful. Then after having recited the prayers for the dead, he placed the coffin on his shoulders, carried it to the cemetery where, unaided, the devoted cure performed the burial! A petition signed by his parishioners and by a large number of the citizens of Nismes, has just been presented to the Minister of Justice and of Public Worship, asking a suitable recompense for the brave cure.

இலங்கைத் தானியவரியைக்குறித்
து இடைபருத அருட்சிபுண்டுபட்டி
ருக்கின்றது. அங்கே இங்கிலாந்தி
ல்கொப்டன் கிளப் சங்கத்தார் இ
லங்கைத் தானியவரியை இதோ அ
ழித்தாதிடுகிறோமென்று எடுத்தமுய
ற்சியை முடிபடுத்தி நின்று விடுவதில்ல
யென்று பிடித்தபிடியாய் நின்றகொ
ண்டு பாளிமேந்துச் சங்கத்தின் அங்
கத்தினரையுந் துண்டிவிட அவர்க
ளும் அடிக்கடி இலங்கை மந்திரியரி
டம் தானியவரியைக்குறித்து கேள்
விக்கேட்கிறவர்களாய் நிற்கின்றார்கள்.
எல்லாம் இலங்கை மந்திரியரிடிலே த
ங்கியிருக்கின்றன. அவர் அதைக்கு
றித்த ஆராய்வுகளெல்லாம் செய்து
கொண்டு வருகின்றார். தேசாதிபதி
சட்டநிருபணசபை யாரம்பாவிற்குக்

நிலவரினாற்பற்றி யேக்கங்கொள்
னுகிறார்கள். அது தம்முடைய வ
யல்களிலே விளையும் தானியத்துக்குப்
பதலாக அச்சுதானியம் விளையு
வயல்களுக்கு வரிவைப்பாக்கின்றனர்.
எண்ணுவதாலேதான் மன ஏக்கம்வரு
தது. அவர்களுண்ணியபடிவரும்
னால் அது மன ஏக்கத்துக்கிடந்தான்.
அது இப்போது இறுத்தவரும் வர்
யிலும்பார்க்க அதிக பாரமும் நஷ்ட
முந் கெடுதியுமுள்ளதாகுமென்பதற்
குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால், வயற்
காள்களோடே மாத்திரம் நிலவாது
மற்றையகாளையுஞ் சேர்த்துத்தா
னியவரியாலே வரும் வருமானத்தை
அவையெல்லாவற்றிற்குஞ்சமமேபடு
ந்துவிட்டால் அது கமக்காரருக்குச்
சற்றே லேசாகுமென்று சொல்ல
லாம். ஏனெனில், இலங்கையிலே
சுலட்சம் ஏக்கர் வயல்க்ளமுண்டு.
மற்றத்தோட்டநிலங்கள் ௨0 லட்சம்
ஏக்கர் க்ளமாம். ஆகையால், தானிய
வரியினாலே தற்போதுவரும் வருமா
னத்தை எல்லாநிலங்களுக்கும்பிரித்து
விட்டால் ஐந்திலானது மாத்திரம்
வயல்கிலங்களுக்கு வரும். அதனு
லே, வயற்காண்மாத்திரம் வைத்திரு
க்குந் கமக்காரர் இப்போது கொடுத்
துவருந் தொகையில் ரூபாவுக்கு இரு
பதுசதம் மாத்திரம் கொடுக்கவேண்
டிவரும். அது அவர்களுக்கு எவ்வ
ளவோ சகாயமென்பதற்குத் தடை
மில்லை. ஒருகாலும் வரியிருந்து தோ
ட்டந்தரவர்களைக் கை கொடுப்பதற்கு

Registration of deaths Ordinance.
 மாண்புப்திவுக் கட்டளைச்சட்டம்.—இச்
 சட்டத்தைக்குறித்துப் பலபகுதிக்களா
 லும் ஏதிர்ப்பத்திற்குள் சட்டநிறுபணை
 சைக்கு அனுப்பப்பட்டன. கொலேலா
 னியல் சக்கிடுத்தார் அச்சட்டத்தைக்
 குறித்து பேசும்போது அது கொளும்
 பிலேதான் நடைபெறுமபடி செய்யும்
 படுமென்றார். கொளும்பிலே அரசாட்
 சிவைத்தியர் அதிகமா யிருப்பதிலே
 அந் நடைபெறுவதிலே ஒரு இடம்
 தும் வந்தெய்தமாட்டாது. கொளும்
 பிலே ஒழங்காக நடைபெறுமானால் அ

அவ்விடத்தில் கடந்த பற்பல சம்
வங்களுள் மெல்ல கெலி ஏன்பவர்
வங்கையார் பட்டொளித்தாருரு வேண்
டிய தொகையை இராசமாலிகிதர்டே
ட்டிறுவிதாய்க் கொடாமல் வருடவி
மோர் கட்டுப்பாட்டை தொகையார்
கொடுக்கவேண்டுமெனக் கேட்டார்.
தற்குச் சன் அந்தோனீஸ் என்பவர் த
னைச்சொன்னார்.

Memorial to the Secretary of State- இராசமாலிசெருக்கு விண்ணப்பம்—இசுனங்கன் ராசமாலிசெருக்கு அனுப்பும்படி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தேசாதிபயவர்களிடம் அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பப்பத்திரம் திரும்ப வடமாகாண இராசனிடம் வந்திருக்கிறதாம்.

COLOMBO கோழம்பு.

Weather.- சென்ற இலங்கைகளாக வெயிலுக்காண்ப தரிசாயிருக்கின்றது. மந்திரமும் மழையும் மிகுதி. தெருக்க னெல்லாஞ் சூசுவிட்டன.

Troops.- கொளும்பிலிருக்கும் புத்தசேன முழுமையாகப் பிறகிட்ட புதன்மீழமை காலமே முகத்தவாரத்தொடக்கம் கொள்ளப்பட்டிருக்கையில் அணிவகுக்கப்பட்டுக் கொழும்பைச் சந்திராசியின் தெரிசேனிலிருந்து காக்கும் விதங்கட்டிமுற்றுகள். இன்றுசெவ்வளிந்த மருந்து எத்தொகையோ தெரியாது. இன்னும் புத்தத்தொகுப் பழக்கப்பட்டு சேதெனிகள் சந்தேகத்துடன் கொண்டுவந்ததாக உறவுமனம் சந்தியாவென்னும் காலியியிலிருக்கின்ற வேயர் இக்களக்குறிக்கிக்குப் போயிருக்கின்றனர். இங்குசெவ்வழியும் பணத்தொகை ரூ ௫௦௦௦ க்கு மேலாம். இவ்விதவின் செவ்வருக்கு எங்கள் அரசாட்சியார் பின்னிந்தார். தேவையானவையைக் கவனிக்கமாட்டார்கள்.

A new case.- சிங் களவாரின் பிரதிநிதியாக சங்கப்பொருத்திய அப்புக்காத்த சிவவரத்தின மென்பவருடைய மனைவியின் சகோதரர்களுக்கு விசேஷமாகக் கொண்டுபுப் பொலிசுக்கோட்டில் இராசனிய இராணுவத்துக்குத்தொகைமேசர் ஐயகோடி மென்பவர் சென்றவாரத்தில் முறைப்பாடுகள் செய்தான். அதாவது தமதுவிசாரணைக்குள் மொறட்டிலிருக்கும் இராசனிய மனைவியுக்குக் கப்பித்தொகை விருந்து மருந்திசெய்து கட்டி எதிரிகளின் சகோதரியாகத் திறன் சயதிலகவென்தும் அம்மான் உலாத்திக்கொண்டு தெருக்கிய போகும்போது குறிக்கப்பட்ட எதிரிகள் வலோந்தாரமாய் பிடித்துக்கொண்டிருக்கையிற் போட்டுக்கொண்டு கொளும்புக்கு வந்து வீட்டினுள் அடைத்துவைத்தும் யாதோ வேர் விதமாகப் புறப்பட்டு மருதானியில் இராசனிய இராணுவத்தாரிருக்கும் வீட்டுக்குப் பிரவேசித்ததாகவும் அந்தக்கேள்விப்பட்டு அந்தஅம்மனின் சகோதரர்களிருபேரும் இன்னுஞ்சிலரு மருவந்துட்டியிருந்த கதவுகளைமுடித்துத் தன்னையுமடித்துத் திரும்பவும் வலோந்தாரமாகத் தங்கள் வீட்டுக்குக்கொண்டு போய் மறியப்பண்ணியிருக்கிறதாகவும் சத்தியக்கொடுக்கொண்ட மேசர் ஐயகோடி கொடுத்தான். மறுபின் வழக்கு விசாரணையாகப் பிணையில் பொலிசுத்தவரன் எதிரிகளை விடாமல் விசாரணை மறியலுக்குப்பிவிட்டார். இவர்களின் சகோதரி யின்னுள் கோட்டிற் தெரிபார்த்தால் பிடிவாற்றாதுடன் பொலிசுமார் மருதானியிலொவ்வொரு வீடாகச் சோதனைபண்ணினார்கள். அத்தொடர் கணம்பொருத்திய சுப்பிரீக் கோட்டுராசாக்களின் அனுமதிப்படிவதிசென்றபேரும் பிணையில் விடப்பட்டனர். இப்போது வழக்குச் சமாதானமாக விடப்பட்டதென்றிய வருகிறோம்.

இச்சங்கைபோந்தருமப்பத்துக்குநெரிட்டதுபத்தின் காரணமாயதொன்றிராசனியசெய்யுமிடத்தில் இராசனியராணுவத்தைக் கத்திரின் சயதிலகசேர்த்திருந்து ஊண்டான துன்பமும் இன்னும்அவ்விராணுவத்திலிருந்து மொறுவரை இந்தஅம்மான் விவாக்குசெய்யரினத்ததுதன்பமாய்க்கட்டித்தால் கொணுத்துக்கத்தைச்சகோதரர்களின் மனதில் வருவித்ததாலானதென்றறிக்கிறோம்.

An approaching Wedding.- கொளும்புச்செட்டிப்பிள்ளைகளுக்குள் மெஸ் கயித்தான் பறுறுத்துவக்கும் காலியிற் காலஞ்சென்றுபோன மரியான் அலேசவின்மகன் ஆனான் விக்ரேயியாவக்கு மிகையிலு விவாகசம்பந்த வார்த்தைப்பாரி கொடுக்கப்பட்டது.

A noble Moor- ஒருபெருங்குணமக மதியன்-ஸ்பானியசரித்திரகாரன் ஒருவர் சொல்லும் ஒருநாள் சரித்திரமாவது— ஒருநாள் ஒருஸ்பானியன் ஒருமகமதியனோடே சன்னுப்பிடித்து அவனைக்கொல்ல சன்னங்களவன்பிடிக்க வேண்டுமென்று தூதர் அவன் ஒரு மருமதி லாலேறியுள்ளருக்குத்தித்து விட்டமை யால் சன்னங்கள் பிடிக்க இயலாது திரும்பிவிட்டார்கள். வளவுக்குள்ளே போ

ன கொலையாதகன் அந்தவளவின் முதலாளியான வயோதிப மகமதியரொருவரைக் கண்டு முழுவதிலிருந்து சம்பலித்த தெல்லாவற்றையுஞ் சொல்லிதனைக்கு யாதொருதீங்குவுராமல்காத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மன்றமுறான். வயோதிபரும் அப்படியாகட்டி ம உன்னைக் காத்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி அவனை ஒரு அறைக்குள்ளே ஸூட்டிவைத்து விட்டுத் தம்முடைய முன்புண்டப்பத்துக்குள்ளே போக ஒரூபிரேதத்தைக் காலிக்கொண்டு திராளான சன்னங்கள் வந்து இதோ உம்முடைய குமாரனை ஒருஸ்பானியன் கொன்றுவிட்டு ஒழவிட்டான். அவனைப்பிடிக்கக் கூடவில்லையென்றார்கள். மகனுடைய பிரேதத்தைக் கண்டவுடனே அவருக்கு மயக்கம் முண்டாய்ப்பின் சற்றே மணந்தேறி தாம்கொடுத்த வாக்கை அழித்தல் கூடாதென்று தீர்மானித்து இராவானபோது அவர் அந்தஸ்பானியனைத்தனிய அழைத்துத் தம்முடைய குதிரைப்பந்திக்கு கூட்டிப்போய் இதோ விடுக்குதியாயிற்று மித்துக் கொண்டு விடுமுறன் ஒருகரைசேர்த்து கொள். நீ என்னுடைய மகனைத்தானே கொன்றாய். உனக்கு ஆக்கினை யிடவேண்டியது. ஆனால், நான் உனக்கு அன்னந்தத்தினதும், காத்துக்கொள்வேனென்று வாக்குப்பண்ணினதிலும் நான் விசுவாச துபரணஞ்செய்யப்படாது. என்மகனுடைய இரத்தத்தைச் சிந்தினதினால் நீ குற்றவாளி. எல்லாவற்றிற்கும் தேவன் நீதியும் நன்மையுமுடையவராயிருக்கிறார். அவருக்கு நான் நன்றிகூறுகிறேன். நான் உனக்குக்கொடுத்த வாக்குத்தவறாது நினைவேறியாயிற்று. ஒடித்தப்பு என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்.

A European war.—ஐரோப்பியயுத்தம்—ஐம்பதவருஷங்களுக்கும்மேலே முடிந்ததமன்றொருவரு மிருக்கமாட்டார்களென்றும், ருசியாதானும் பிரசாதிபத்தியமாய் விடுமென்றும், இனிவரும் மூன்றுவருடங்களுக்கும் கிடையிலே ஐரோப்பியப் பெரியயுத்தம்நடைக்குமென்றும், ஒருக்கடிலேயேசெருமார், தெராலி, அவுஸ்திரியா ஆகிய மூவரசும்கிறக் மற்றதிர்க்கடிலேயே பிராஞ்சும் ருசியாவும் சிற்குமென்றும், டட்டர் ஸ்ரெஸ்மேயர்சொல்லுகின்றார்.

The Suez canal.- சுவெஸ் வாய்க்கால்.—ருசியர் மெடிற்னைனியன்கடலிலே தம்முடைய படைக்கப்பல்களைவிட்டு நிற்பாக்காலால் ஐரோப்பிய இராசியங்களுக்கிடையிலே புத்தம்நடக்கும்போது இங்கிலீசர் சுவெஸ் வாய்க்கால்வழியாக இந்தியாவுக்கு வருதல் கூடாது. அதனாலே அவ்வாய்க்காலையடைத்துவிட்டு ஆபிரிக்காவின் தென்முனைநிறுவவேண்டியதாய்வரும். இவ்வகையான கோளாறுகள் வரக்கூடுமென்ற அனுமானத்திலேதான் இங்கிலீசர் தம்முடைய படை சேனைகளை எதிர்ப்பு தேசத்தால் எட்டாது இன்னும் அங்கே கிறுத்தினபடி யிருக்கிறார்கள். தருக்கியின் மூலமாக அச்சேனைகளை அப்புறப்படுத்திவிட்டு வேண்டுமென்று பிராஞ்சர் தருக்கியரைத் தாண்டிக்கொண்டு நிற்கிறார்கள். இங்கிலீசரோ இது விஷயத்தைக் கட்டிக்கே கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

£ 20,000 for a horse.-பொன்னிலும் விசைபெற்ற குதிரை.—இலாண்ட்களின் முன்னே லண்டன் நகரிலே பந்தையக்குதியொன்று பதினாயிரம் பவுணுக விசைப்பட்டதென்று சொன்னோம். அக்குதிரையை இருபதிலாயிரம் பவுன்சேட்கவும் வாங்கினவர் கொடுக்கிறுரில்லையாம். இவ்வளவு பவுனையும் தங்கப்பவுணுகமார்திறல் போன்றலே அப்படியொரு குதிரை செய்தபோடலாம் போலும். விசைபெற்றது பொன்னின்னிலும் விசைபெற்றது குதிரையாயிற்று. இது என்னத்தைக் காட்டுகின்றது? அத்தேசத்திலே பணம் நிறைந்து தேங்குருகுதென்றும், அதனாலே அவர்களுக்கு அது பறுவாய்ந்ததென்றும் விளக்குகின்றது. விரும்புக்கும் புழமுக்கும் விசையாட்டுக்கும் இருபதிலாயிரம் பவுண்பறுவாய்ப்பண்ணாது எறித்துவிட மனம் கொண்டவருடைய செல்வம் எவ்வளவாயிருக்கவேண்டும்? அவர்வரும்படி எவ்வளவாயிருக்கவேண்டும்தேசத்தேசங்களாயுள்ளபிறதேசங்களின்பணமெல்லாம் அத்தேசத்தைத்தேடிப் போகின்றதென்பதற்கு இதுவும் அத்தாட்சி. அத்தேசங்களிலே இப்படியாக எவ்வளவு உச்சமான் செல்வருண்டோ அவ்வளவுக்குத் தாழ்ந்தவரியுமுண்டோ.

—யேசுசபையாருள்ளே உள் கூட்டங்களுண்டு. யேசுசபை குருமாரின் மொத்தமான தொகை ௧௨,௦௦௦ பேராம்.

—பிராஞ்சுதேசத்தின் எயுஜின் சங்கிரவர்த்தினியார் அணிந்திருந்த முத்தாரத்திலே பெரியமுத்து புருவின் கிறியமுட்டையளவானதாம். இராசிய மிழந்தபோது அவர் அந்த முத்தாரத்தை நலட்சம் பிறங்கு நானயத்துக்கு விற்காராம்.

—அமெரிக்காவிலுள்ள புரோட்டெஸ்தாந்தருள்ளே பிரசங்க்கூட்டிலேறிப்பியசங்கம் பன்னும் பிரசங்க்களாக ௭௨௦ பெண்களுண்டாம்.

—சீனாசெய்த அரியாய்க்களுக்காக அவர்களதுருத்தக்க பிரகாரஞ்செய்யாவிடல் சீனதேசத்தின் உபாசிக்கத்தைத் தாக்குதற்குப் பலஅரசுப் படைக்கப்பல்களும் ஒருங்குசேர்ந்து நிற்கின்றன.

—பரிசுத்த ஆண்ட.—இப்பரிசுத்த ஆண்டயானது சேசுநாதர் ஜெவையிலறை யுண்டபிறகு யூதர்கள் சீட்டால் தெரிந்தகூடையே ஒருவனுக்குக் கிடைத்தபின் அது அங்கிருந்த ஜெசுசுளால் விசைக்கு வாங்கப்பட்டதென்று யூதர்க்குத் திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கலாபனையால் முந்தின நானூறுவருஷமட்டும் அதுசங்கதி வெளிப்படாமலிருந்தது. கிறிஸ்துபிறந்த 326-ம் ஆண்டில் அர்சு. எலேன்மான் கொன்ஸ்தாந்தின் சங்கிரவர்த்தியான தமதுகுமாரன் மனந்திரும்பியபின் யேசுசுநாதருடைய பரிசுத்த பட்டணத்தைப் பார்க்கப்போன போது அந்த அம்மான் பரிசுத்த கல்லறையையும் ஜெவையையும் கண்டபிடித்த அத்திருச் ஜெவையையும் மற்றத்திருப்பொருட்களையும் மேலேசொல்லிய பரிசுத்தஆண்டயையும் தமது சுயபுத்தமையாக திரைவெள்ளை ஸ்ரீலிருக்கும் கோவிலுக்குக் கொண்டுயா யளித்திருந்தான். அதன்பிறகு இதைக்குறித்து எல்லாரும் மற்றபோய் 1156-ம் ஆண்டு அதிமேற்றிராணியாரான அருளாப்பர் இக்கோவிலைப் பெரிதாகக் கட்டி அடித்துக்கட்டிப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தது. 1512-ம் வருஷத்தில் இதை எல்லோருக்கும் காட்சிபண்ணிக்கப்பட்டது. இரண்டொருசுதப்பிற்கு திருச்சபையை ஆண்டவன் அர்சு. பாப்பாண்டவால் 7 ஆண்டுக்கு ஒருவிசை காட்சிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு அளிக்கப்பட்டிருக்கையிலே 1814-ம் வருஷத்தில் காண்பிக்கப்பட்டது.

கடிதம்
வாய்க்கால் அனுக்கலமாதா திருநாள்

ஐயா மென்மைதங்கிய பத்திராதிப! இப்பெருஞ்சத்தி நெனத்தசையு மிக்க களிப்புடன் கொண்டாடப்படுகின்ற பாலிடக் கடைக்கல மாகிய தேவதாயாரின் திருவிழா இம்மதி ௧௭-ல் வாய்க்கால் அனுக்கலமாதா கோவிலில் மிகச் சீர் கிறப்பாய் நடந்தேறிற்று. சீனியெனக் காசித்தத்தில் மைகொண்டு வரையின மதின் சுவை கொள்ளாத போலெவ்வளவுரைக்கினுமித்திருவிழா காட்சியின் பாட்சியைக் கண்ணுருவன்றித் திருப்பதியாகாது. கோவிலுக்கெதிர்த்துமாய்ச் சொரலுயமெனச் சொல்லத்தக்க நேர்த்தியான தினிசாயோர் மணிப்ப மிடப்பட்டிருந்தது. அதைக் கண்ணோக்கும் யாருள்ளும் மலர்ந்த செந்தாமரை மலருக் கொப்பாயானந்த பரவசமாகின்றது. திருப்பிடத்தாமலில்லையெச் சார்ந்த தீர்த்துளிபோலில்லினது. நாலாந்தேகிமுதற் கொண் டொவ்வொரு தினமும் நேரவையு கிறீர்விலையிலிட்ட மெ முகுபோது கணாந்தருக்கத்தக்க வினிய பிரசங்க முறைக்கப்பட்டன. மேலுஞ்சேகசேகியான சந்திரன் பிரகாசித்திச் சொலிப்பதுபோல வானஞ் சிற்ச்சி ணந்தாகாயத்தை யூறுத்துச் செல்லவெல்லவரும் நயனம் மேல்கோக்கிய ணந்த சளிப்புற்றனர். அதிற் பத்தாய் திரைராமநோவனைக்காட்சி மிக்க மாட்சியாய்ச் சிந்திரவேகனாளும வருணக்கித்தொகிளாது மலங்கரித்திருந்தனர். சனிவாரம்பலேஸப் பட்டவுத் திருநாளதிவாரம் வண. சன்றல் சுவாமியாரவர்களார் பட்டம்பூசை சொல்லுவப்பட்டது. அன்றியு மித்தின மடைக்கலமாதா பேரிலோர் கிறந்த பிரசங்க முறைக்கப்பட்டது. சாயாட்சை நாலு மணிக் கெல்லோரும் பத்தி. விசுவாசத்

துடன் செபமாலையோத மேகுகளதிர கொழுகள் பறக்க மணிகளொலிக்க சாதரியமுஞ் செவிக்கு மதுமுமான கிதம்பாடித் தேவநற்கருணை யாசீர்வாத் கொடுத்தபின்னர் ராவால் தத்தமில்ல மேகத்திருநாள் சமாப்தி யாயிற்று. இங்ஙனம்
ப.ர.ம. பெலிக்கான்.

Mullaitivee. முல்லைத்தீவு.

காலநிலை- வெயில் சார்தம். காற்று அமைதி. இராமாது குளிரும்பணியு மெத்தவுண்டு. சின்னமுத்துத் திருசுலாவுகிறது. ஏறக்குறைய நாளாவண்ணம் இடைக்கிடத்துமியும் முழக்கமுமேயன்றி பாட்டமறையிலும். நாலாவய்களிலும் உழவு மிகு தீவிரமாய்நடக்கச், சிறிலர் விதைப்பும் நடத்திறார்கள். —மேற்றிராணி ஆண்டவர்.—சென்றமீழமை சம்பேதருகோவிலுக் கிறிஸ்துவர்களுக்கு மேற்றிராணியாண்டவர் வண. யூலன்சுவாமியுடன் உம் சக்கிரமேதுக்குவேண்டிய போதனைகளைக் கற்பிக்க, அளிப்பிற்கோவிற கிறிஸ்துவர்களிடம் சென்ற கச்சு வண. பாரோன்சுவாமியை முன்னோடியாயனுப்பி ஞானதேவைகளை விசாரணைபண்ணுவித்து உறுதிபூசுதலுக்கான ஆயத்தம்பண்ணுவித்திருந்தார். ஆண்டவருக்கு குருமாருஞ் சேமம்.

20-ல் வாயுவாரம்.—மற்றொருயுவாரங்களின்னு இன்றைத்தினம் திவ்வியபூசைப்பெலியிற் குருமாரிருந்தபலகோவிற கிறிஸ்துவர்களுக்கும் பொதுவிவாட்டிய போதனையின் சாரமாவது. தற்போது கொழும்பில் அதிமேற்றிராணியாராயிருக்கும் அதிமகானம். பொருத்தினைவரவர்கள் அப்போது யாழ்ப்பாண விக்கார் அப்போதெலிக்கு மேற்றிராணியாராயிருந்து ௨௦ வருஷத்துக்குமுன் தாமும் அவருடன் இம்மீசாருக் கிறிஸ்துவர்களின் தேவனை விசாரணைபண்ணியபோது இவ்வூற்றிற் சொந்தமாய்க் கட்டினக்குரு ஒருவரிருந்தாலன்றி தக்கதக்கவேகன்களிலவர்களைவிசாரித்து தக்கதக்க போதனைகளையுடனொருவழியில் நடத்தக்கூடாதென்று ஒருக்கட்டினச்சுவாமியையும் அவர்கள் தன்னிப்பின்களுக்கு இம்மை மறுமைத்திரிய கல்விபோதனைகளைப் படிப்பிக்க அங்கிலோ சுதேசபாடசாலைகளையும் ஸ்தாபனம்பண்ணித் தம்மையே முதன்முதற் சொத்தக்குருவாய் யனுப்பி அதமுதவிதவாரையும் குருமார் ஒருவர்மார் ஒருவரியிருக்க தாமும் மேற்றிராணியாரானவரினும் கிறிஸ்தவர்களில் சற்றேறும் தேர்ச்சியையும் வளர்ச்சியையும் காணத்தொழும் அவர்கள்தங்கள்விசாரணைக்குருமேல் கொள்ளவேண்டிய கடமை அன்பு ஆசாரத்தின்மேலும் ஞாயிறு கடன்றிருக்களில் பரிசுத்தபெலியிற் குருமாரிருந்து தேவவணக்கத்தோத்திக்கொப்பண்ணிப் பூசைப்பெலியிற் பங்குபற்றவேண்டிய ஆவசியத்தின்மேலும் பட்டசாலைகளுக்குத் தக்கதப்பிணை யனுப்பி நற்கல்வி போதனைகளைப் படிப்பியாதிருந்த அசட்டையை அகற்றுதலின்மேலும் கோபதாமையு புத்தமிதிகள் சொல்லி இன்னும் தாம் கற்றுகிராமங்களில் திரிதிர ௨௦௦௦களில் மேலேசொல்லியவர்களில் எதேனும் தேர்ச்சியைக்காணுவதில் யாழ்ப்பாணம் சேர்ந்தபின் தமது ஆலோசனைக் குருமாருடன் யோசனைபண்ணிச் செய்யவேண்டியதென்னெனக் காரசாரமாய் போகித் தருமுத்தனர். வண. யூலன்சுவாமியாரை சம்பேதருகோவிலில் விட்டுவிட்டு தேற்று மேற்றிராணியாண்டவர் அளிப்பிலுக்குப்பயினர். அங்கே தமதுக்கடைமைகளுமுத்து ௨௦ கட்டைக்கப்பால் கொக்கியாலிருக்கும் கிறிஸ்தவர்களையும் அவ்விடத்தில் மீன்பிடிக்கவந்திருக்கும் கீர்கொளும்புக் கிறிஸ்துவர்களையும் விசாரணைபண்ணி தேவதாவிவாதுமானவருமேய் நிறைவேற்றி இவ்விடத்திற்கும்பிவந்த வருகிறொயிற்றுக்கிழமை சம்பேதருகோவிலுக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு உறுதிபூசுதற்படக்கு அளிக்க எண்ணியிருக்கிறார். அதன்மேல் மாதாவின்கோவிலுக்கு எழுந்தருளுதெனக் தமதென்னென்கருத்தை வெளிவிட அக்கோவிற கிறிஸ்துவர்கள் ஆண்டவருக்குரிய ஆசாரவணக்கத்தைக்காட்டி பந்தருதலியான இயற்றிச் சகலமுன்னிப்புகளும் பண்ணுகிறார்கள். மாதாவின்கோவிலறைவிட்டு மேற்புத்தத்தைத் தாங்களவாது கவரில் பிளப்புக்கண்டதிலுக் ஓட்கடைக்கிவிட்டு ஓய்வால் வேயும்படி ஆண்டவர்கற்பிக்க அவராதவருகைக்கு முன் வீட்டுவேலை முடியுத்தத்தானவிதமாய் யாவும் மிகத்தரிதமாய் நடக்கின்றது.

இங்ஙனம்
சாட்சி.
22-9-91

THE Jaffna Catholic Guardian

SEPTEMBER 26TH

SUBSTITUTES FOR THE PADDY TAX.

In connection with the substitutes for the Paddy tax, the Editor of the "Ceylon Catholic Messenger" says that some people appear to think that by suggesting substitutes for the paddy tax they are furthering the course of the abolitionists: but in fact they are doing the most they can to get abolition indefinitely postponed, for the suggestion of a substitute implies a concession that the paddy tax is necessary for Fiscal purposes: and if that be admitted then the cause of abolition may as well be given up for a bad job, for, bad as the paddy tax is, our contemporary does not believe that it would be possible to raise an equal amount of revenue by any other means that would not be equally objectionable if not more so. All agree that the paddy tax, as it exists at present, is an injustice. Even the Anti-abolitionists admit that; but they pretend that all reasonable objections to it would be done away with, if the recommendation of the Select Committee were adopted. This is, however, a mere pretence, for they know perfectly well that the recommendations of the Select Committee are impracticable, and that they were evidently made without any serious intention of their being adopted, but only because the Select Committee, while desirous of saving the tax from abolition, could not for very decency recommend its continuance without pretending to suggest some reforms. Our contemporary has not advocated the total abolition of the paddy tax, but only its reduction to an amount not exceeding the sum required for irrigation purposes, and this on condition that crown lands fit for paddy fields be in future not sold but leased. This is, however, a mere matter of detail: the total abolitionists acknowledge that the paddy industry must pay for irrigation works—only they think that the money required for irrigation expenses ought to be raised by means of a water rate instead of a reduced paddy tax. The Editor of the "Messenger" perfectly agrees with them in their wish to have the present injustice done away with, and he will not quarrel with them over the means of meeting irrigation expenses: but, when, for the purpose of showing how easily the paddy tax might be abolished, they suggest the imposition of new taxes in place of it, they are unintentionally doing the very thing to perpetuate the injustice which they denounce, for, although other taxes might be less unjust in theory, yet the Government will rather continue an injustice to which people have been long accustomed than encounter the opposition with which any new tax would be sure to be met. The Governor is believed to be desirous of abolishing the paddy tax, but he cannot well take the responsibility of doing that unless his hands are strengthened by public opinion, and those who suggest the imposition of other taxes in place of it are in reality opposing what is said to be the Governor's wish, instead of affording His Excellency any assistance. Mr. G. A. Dharmaratne, in a communication published in the "Ceylon Times" suggests as a substitute for the paddy tax, a tax of two cents a year on each coconut tree in bearing above twenty belonging to the same proprietor. A tax on coconut trees would not be less objectionable than that on paddy. Why should the coconut planters pay a tax, when the farmers, and tobacco growers would be let off scot free? There is no valid reason why the coconut planters should be taxed more than the cultivators for coconut planting is as much an agricultural industry as paddy cultivation, and to take off the latter and put it on the former would be a case of robbing Peter to pay Paul. Besides, as our contemporary of the "Messenger" says it would be an injustice to tax an industry for the benefit of another. The paddy tax would not be oppressive if it were reduced to one-third of its present amount, nor would it be unjust if the proceeds of it were expended for the benefit of the industry paying the tax, and surely that would be better than imposing a special tax on an industry which has less need than any other agricultural business of Government Assistance.

THE "MILITARY" DEBATE.

The motion which the Planting member of Council brought forward on the 16th Inst. with reference to the Military Contribution of this Colony seems to have thrown the other unofficial members of Council into a great state of mental perturbation, which is all the more extraordinary in face of the fact that they have taken absolutely no steps to oppose the Secre-

tary State's ultimatum since it was first made known to the Colony. Mr. Kelly, however, not being committed to any particular course of action, and full of righteous desire to get the whole question settled as soon as possible, gave notice nearly a fortnight ago of a motion which, while it acquiesced interentially in the amount of contribution now asked by the Secretary of State, dealt with the unbusiness-like manner in which it was proposed to levy it. On the latter point the whole of the Legislative Council were in agreement with him, but his unofficial brethren took grave exception to the resolution inasmuch as it asked the Council to agree to the payment of a sum of money which but a few months ago the whole Council had unanimously agreed was more than the Colony could possibly afford to pay. Their opposition was certainly intelligible enough, but it was evidently spiced with a certain amount of bitterness which would probably not have been so pronounced if Mr. Kelly had been content to follow the leadership of the hon. the Tamil member—a kind of service for which he evidently had no inclination. That it would perhaps have been better if Mr. Kelly's motion had been brought forward after the unofficial members had had an opportunity of voting against the payment of the sum suggested by the Secretary of State, viz. Rs. 750,000, may be true enough, but the terms of the motion proposed had been before the public for a fortnight, and the unofficials were perfectly well aware of the opinions held by the Planting member. There can be no question that, in proportion to the revenue Government have to deal with, Rs. 750,000 which the Council unanimously fixed on as the maximum amount it could afford to pay, is a very heavy charge to make for military defence. But according to the Home authorities it is considerably less than the actual cost of the garrison of Colombo and Kandy, which is said to amount to Rs. 375,400 per annum, and which the Treasury and the War office insist upon our paying. In this the Secretary of State agrees, and the official members of Council are thus called upon to carry the vote through Council. By all means therefore let the vote be carried by the officials alone as a protest against the repeated attempts to screw larger and larger amounts out of the Colony. But we do not see how the Colony can refuse to meet the cost of the garrisons of Colombo and Kandy. Whether the estimate framed by the Secretary of the State is correct or not we cannot of course say until details are given, but we hope Mr. Grinlinton's demand for these particulars will shortly be forthcoming, for we have always been kept far too much in the dark in this matter. There is, of course, very considerable force in all that was advanced by Mr. Grinlinton in regard to our liabilities and the share which the Imperial Government should assume in the matter. The defence of Colombo is not entirely a local question, for a successful attack on it from seaward would do quite as much damage to the interests of British merchants and residents at home as to colonists or natives here. The large stock of coal in Colombo, probably the most valuable asset in the place, is the property, not of local residents, but of English merchants and shipowners. Indeed, for that local, and the accident that the harbor is a large part of call for British vessels, the little attempt would be made to defend the place at all. In that case the number of troops here might, and no doubt would, be reduced to a half battalion of infantry for purposes of maintaining internal order and quiet. It must be remembered that the number of people who benefit by the growth of the port and by the increase in the number of ships calling here are but few, though the whole island is taxed in order that the coaling stations of Great Britain may be adequately defended.

Without doubt, therefore, the unofficial members of Council yesterday with their acquiescence might lead the Secretary of State to think that they would again yield when the time comes for the whole question to be re-opened—in 1894. If however, the home authorities believe that under any circumstances we shall agree to provide any part of the cost of defending Trincomalee, they are very much mistaken. Not only would such an attempt lead to a serious agitation throughout the country, but we would leave no stone unturned to defeat the Downing Street authorities by continued and persistent opposition in the House of Commons. Not only so, but we feel sure that public opinion locally would be too strong to allow a single unofficial to retain his seat for a moment under such circumstances. This colony, now that it has practically agreed to pay the entire cost of the Colombo and Kandy garrisons, has undoubtedly made a very liberal provision for its military defences, and no more can be expected from it under any circumstances. This colony, now that it has undoubtedly made a very liberal provision for its military defences, and no more can be expected from it under any circumstances. As it is, we should not be surprised if the ultimate outcome of our generosity is the imposition of fresh taxation on the people, who, in spite of what a few wilfully blind fanatics may say, are wonderfully lightly taxed as compared with the natives of India. This is more particularly the case with the well-to-do classes, who contribute very meagrely towards the Government of the island. That, however, is an entirely subsidiary question.

We are glad, however, that the Council saw its way to adopt Mr. Kelly's motion, and we hope that His Excellency the Governor will be able to persuade the Secretary of State to accept annual payments of equal amount instead of the cunningly devised scale upon which it was proposed to tax us.

Political Summary.

The Pope on Labour Questions. The Pope, in receiving, at St. Peter's, enormous pilgrimages of French workmen, spoke at consi-

derable length, with great eloquence, on the Labour Question, which, he said, would be insoluble without the aid of the Church. His Holiness enjoined on his hearers the necessity for practising diligence, docility, and thrift, and for attending to the religious education of their children, and for the avoidance of all forms of socialism. He also urged the formation of Labour Unions under the direction of Bishops, which should comprise superannuation funds.

Warlike rumours. There is nothing in the papers received by the last mail which enables us to test the value of the various warlike rumours which have been conveyed to us in so many recent telegrams. On the contrary, the enthusiasm which had been aroused by the visit of the French fleet showed that England at least had no thought of joining any alliance against France, and thus gave strength to the generally received opinion that peace would not soon be broken. Of the rumours themselves it must certainly be said that their very extravagance furnishes a sufficient guarantee that they cannot be well founded; while it is equally plain that several of them contradict each other on more than one important point. Still it would be rash to assume that they afford absolutely no cause for alarm. They at least point to the existence of excited national feeling, especially in France, which though it may possibly prove to be of a purely ephemeral character, is none the less a source of danger. The excitement occasioned by the landing of a few British marines on an island in the Archipelago for the sake of shore practice, and the still more recent outburst of anti-German sentiments on the part of a Paris mob, may be all very foolish and unreasonable; but as indications of strong national feeling they are well worthy of serious consideration.

Revolutions and revolutionary troubles in South and Central America succeeded one another with remarkable rapidity. No sooner have the Chilean disturbances been brought to a close than we learn of the narrow escape of another American republic from a similar danger from which it has with difficulty been rescued by the energy and firmness of its President. Unlike the Chilean insurgents, who from the accounts hitherto received appear to have acted constitutionally, the "Progressists" of Nicaragua had no other object in organizing a conspiracy against the Government than that of doing an injury to religion by getting rid of a constitutionally elected President simply on account of the Catholic sentiments which he was known to profess. Senor Sacasa, however, foresaw what was coming, and himself took the initiative by arresting the principal conspirators and casting them into prison. An attempt at a rescue followed, but was happily frustrated by the authorities, though only at the cost of many lives, and after most determined resistance on the part of the rebels. Unlike most republican conquerors on such occasions, the President of Nicaragua knows how to temper justice with mercy, and has merely deported the principal conspirators instead of putting them to death. It is to be hoped that this display of leniency will not have effect of giving encouragement to new schemes of rebellion which are only too likely to follow unless carefully provided against and promptly checked.

Bishop Strossmayer says that in fifty years, there will be no more crowned heads, and that the Russians will be Republicans. The Bishop is convinced that a European war will break out within the next three years. There will be the Triple Alliance on the one side and France and Russia on the other. Austria will be invaded easily on her southern frontier by the Russians and South Slave. The Bishop has strong hopes of the union of the Catholic and Greek Churches.

AROUND THE WORLD

The Vatican. As many telegrams will have informed your readers last week, the supposed impending nomination of the Very Rev. Father Jurgens to the vacant Archbishopric of Bombay is not correct. Mgr. Persico, the Secretary of the College of the Propaganda Fide, who directs the foreign ecclesiastical affairs, says that not only has the King of Portugal not submitted the name of Father Jurgens for the approval of His Holiness, but that no name at all has been sent, and that there is no knowing for the present whom the vacant see will be filled. It might be sooner or later. It is also contradicted at the Secretary of State's office in the Vatican that the Holy Father has asked the German Government to remove Monsieur De Schlozer from his post as German Ambassador to the Holy See, and replace him by some one else, as the French papers have reported.—Count Loubat, a rich American and a fervent Catholic, has had executed, as is known in America, a colossal statue of his Holiness for the Catholic University of Washington. This statue has been admirably modelled and finished in white Carrara marble by the well-known Roman sculptor, Signor Luthetti, who is also at work by order of his Holiness for his tomb which he wishes to be prepared in the Lateran Basilica. Count Loubat has had a facsimile of the statue made, and has presented it to the Pope's birthplace, the town of Carpineto. The statue is four metres in height with the pedestal, and represents his Holiness sitting on the throne dressed in full pontificals. The arm

and hand are raised in the act of giving the blessing.—Amongst the many beautiful presents which his Holiness received on the occasion of his name day San Giocchino, was a magnificent ciborio for his private chapel, presented to him by Signor Antossi, a well-known Italian artist. This ciborio is in the form of a little temple in wood. It is exquisitely carved, and is surmounted by dome supported by four columns, also of fine workmanship. On the top of the dome are two cherubs who support the Pope's coat of arms, over which is a crown. The whole is finely gilded.

Remarkable anti-German demonstrations.—Sept. 16. A performance of the opera "Lohengrin" was given in the Paris Opera House to night before an immense audience, and proved a great success. Whilst the opera was proceeding a huge uproarious crowd assembled outside the building, shouting down the name of the composer Wagner, and cheering frantically for Alsace and Lorraine. Incessant scuffles took place between the police and the mob, but nothing serious happened. Over a thousand arrests were made.

A remarkable case of preservation from eminent danger is narrated by the "Obadener Volksfreund," and refers to the late lamentable railway accident at Monchenstein near Basle in Switzerland.

In the ill-fated train were two women from the Jura, who had been in pilgrimage to Einsiedeln, and they were piously reciting their beads together, unmindful of the spears and taunts of their fellow-travellers in the same compartment. Suddenly the bridge breaks down: and they are hurled into common destruction. But when the two women were extricated from the heap, and brought back to their senses, they were found without a scratch, whilst all their companions were either killed or severely injured: a mere coincidence, in the eyes of the unbeliever, but, in the eyes of the two good women, one more instance of the protection of Mary.

An Artisan Saint.—"Nothing sublimer know I than a peasant-saint!" says Carlyle. An artisan-saint has just died at Toulouse, an aged mason, Francois Timbal by name. "I have known him from my childhood," says a Jesuit Father, "and he was more my master in spiritual things, than any one of my ascetic authors." This priest, finding the old man quite recently, said, "We are growing old Francois!" "No, no, my Father," said Francois, with a radiant look, "it is only the earthly tabernacle that is old. Our youth is about to begin; eternity is opening." A week later he was dead. His habit was to rise at 4 o'clock, serve a Mass and communicate daily. For 50 years he had been indefatigable in collecting alms for the relief of the souls in Purgatory.

Indian Dress. A gathering of Native Christians was held the other day at Madras to discuss the subject of a uniform style of dress to be worn by them. The principal speaker went fully into the question—so fully indeed that he traced the history of dress from the very earliest times. Briefly, his conclusion was, that they should adopt the costume worn by Europeans—boots, trousers and coat, which he considered the best attire. He made an exception, however, of the hat, thinking the turban more appropriate and less liable to offend the susceptibilities of Hindus. The speaker then contrasted the dress worn by European ladies and by native ladies, and expressed his preference for the native costume, in which opinion his audience seemed to concur, and this is not to be wondered at. To native eyes—and to eyes that are not native—nothing can be more supremely ridiculous than the amount and style of upholstery which goes to make up the dress of an European lady of fashion. There is a Rational Dress Society, I believe, in London, whose aim is to induce lady-folk to adopt that style of attire which common sense would recommend; but I fear its efforts are not attended with any large success, as European ladies, in this matter, are ordinarily not remarkable for—What can be more becoming, more appropriate, or even in better taste than the dress of Parsee ladies, for instance?

There is an old proverb which says that man needs only six hours' sleep; but that woman requires seven. And now comes a German physician, Dr. Cold, who declares that most people ought to have eight hours' sleep, and that up to twenty-one, nine is not too much. This is a matter upon which the world will never be agreed. There are plenty of people who are perfectly content with six hours' sleep, or even less; while others are miserable, depressed and unable to work with any energy, upon less than eight, or even, sometimes, the extreme nine. So much depends upon physical strength and the nature of one's occupation, that every man must continue to be a law unto himself upon this, as upon most other matters which affect the physical well-being. But to take as much sleep as you can get is, at any rate, generally sound advice.

A colossal statue of the Pope is to be erected at Carpineto, his birthplace.

One Rome correspondent corroborates the rumour respecting the establishment of a Catholic hierarchy in China.

Printed and published for the Proprietor by C. Andrew at St. Joseph's Catholic Press, Catholic Mission Permisso Jaffna